

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap szellemi részét illető közlemények címzettje.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Évesre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Hónapról-hónapra 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 5 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

A szomszédról.

„Legjobb szomszéd a jó kertelés” — mondja a székelő nép. Csak hogy nekünk napnyugat felé nincsen kertünk, s így be kell érünk Ausztria szomszédságával.

Ha nincs is köztünk sorompó, de van egy barázdá, melyet százados törzselem húzott meg és százados közönségesített. A barázdá neve: állam önállóság. Innen a barázdán az egyik államtest; tul rajta a másik. A másik államtest házasságra lépett. Ez a házasság István híres „vegyes házasság”-a. De az összekelés első törvénye az, hogy a barázdát átleníni egyik félnek sem szabad. A viszony tehát platonikus természetűnek volt kigondolva.

Ez azt jelenti, hogy egymás dolgait ne avatkozzunk. Boldoguljon mindenik a maga eszközeivel és a saját belátása szerint. Ne fájjon neki a mi bajunk s mi se nyávgjunk Ausztria bajai miatt, miként a macska, ha a farkára lépnek.

Am, könnyebb ezt a törvényt leírni és kimondani, mint megtartani és megvalósítani. A házassági viszony az idők folyamán közös érdekeket teremtetett. Sőt a szokásos áldás sem maradt el, mert gyerekek születtek. Kettő. Mindkettőt 1867-ben tartották a keresztvív alá. Az egyiket hadügynek, a másikat külügynek keresztelték.

Ne beszéljünk a gyerekek formájáról és erkölcséről. Annyi bizonyos, hogy a gyomruk kitűnő. Jobb étvágya semmiféle sasfinak nem lehet és oly gyorsasággal emésztene, hogy ugyancsak izzad az étető.

Ruházatáról, ápolásáról, neveléséről, táplálékáról a gyermekeknek rajjon kicsoda gondoskodják, ha nem a szülők?

A vegyes házasság fennállása óta 1867-ig a barázdán innen az ország, a barázdán túl a fejedelem, mint ama terület abszolút hatalmu tutora gondoskodott. De 67-ben a barázdán túl levő államtest nagykorsúttatott. Ettől fogva a gondoskodás kötelessége reá hárult. Az ilyen nagykorsúttatást a közügy alkotási néven nevezi. És az új házassági szerződés szigorúan kikötötte, hogy a barázdán túl is legyen alkotási alkotási, mert különben az egész viszony nem érvényes. Az alkotási hiánya: házasságbontó akadály.

Ez a kikötés szükségessé teszi, hogy olykor áttekintsünk a szomszédra. Tudunk kell, megtartják-e a szerződési feltételt? Birálnunk kell, nem folytat-e a vén menyecske illegitim kacérkodást az abszolutizmussal?

Ilyenformán egy dilemma előtt vagyunk. Az egyik törvény azt rendeli, hogy ne avatkozzunk egymás dolgaiba. A másik törvény azt rendeli, hogy a szomszédban is alkotmányosság legyen. Melyiknek engedelmességekünk? Mindkettőnek. Az elsőnek azzal, hogy tartozunk dolgaikba elegyedni; a másodiknak azzal, hogy megfigyelés alá vesszük a szomszédot.

A megfigyelés eredménye az, hogy bizony a szomszéd nem él alkotmányos életet. Választ képviselőt, tanácskozik a birodalmi gyűlésen, határoz, törvényt hoz, szavaz; de életrendje még sem alkotmányos.

Miért?

Azért, mert a mi ott van, az csak a külső kerete az alkotmányosságnak, de nem a belső tartalma. — Diszes táll — étel nélkül. Csináltvirág — élet és nedvek nélkül. A formából hiányzik a lényeg, mint mikor a koponyából hiányzik az agyvelő. ki mondhatja egy ilyen csontból, hogy az emberi fej?

Mert az alkotmányosság tartalma a szabadság. Ott pedig szabadság nincs. Sem a többség akarata nem érvényesül szabadon, sem a kisebbség joga nem oltalmaztatik.

A tanácskozásnak szabályai vannak. Ezeket egyik fél sem tartja meg. Beszélnek, szavaznak, lármáznak ellenőrzés nélkül. Gorombáskodnak elégtétel nélkül. Dulakodnak szertelenül. A beszédet tulkiáltja a láрма, a lármát a tombolás, a tombolást a rikácsolás. Olykor csattanós hangok vegyülnek a siketítő zsivajba. Nehéz eldönteni, mi csattan? A pad deszkája-e, vagy valakinek a pofája?

Ilyen gyűlést lehet-e tanácskozási, argumentálási, szabadon határozó, törvényeket alkotó testületnek tekinteni? Ha a rendezettség, láрма, dulakodás és szitkozódás alkotmány, akkor ott van alkotmány. De mivel az nem alkotmány, hanem bomlás és káosz: ennélfogva hazánk főemberei előtt az a feladat áll, hogy a házassági viszony szabályozására nézve gondoskodjanak más szerződésről.

Bartha Miklós.

A Reichsráttól.

Epizódok.

Bécs, okt. 29.

Az osztrák képviselőház az egész éjjelen keresztül ülésezett. Lecher képviselő beszélt ki az egész éjszakát. Igazán bámulatos „Leistung”-nak nevezetű egy félnapos beszédet; tegnap 9 óra 10 perczkor kezdte Lecher szónoklatát és ma délelőtt kilencz órakor hagyta abba. És egészben véve kétszer nyugodt 10—10 perczig, fél 2 órakor éjjel esz-közölték ki számára képviselői társai a második tíz perczes szünetet, mert ő magasehogysan akarta abban hagyni szónoklatát, hogy valósággal kényserítették arra, hogy egy keveset nyugodjék. A képviselő felváltva aludtak. Időközönként elhagyta néhány képviselő a tanácskozási termet és a vörös teremben, a folyosókon, a klubok szobáiban leheveredett néhány órai alvásra.

Mikor úgy a hogy aludtak valamit, felváltottak megfelelő számú képviselőtársukat és visszatértek a Házba botránnyal csinalni. Odabenn ugyanis az obstrukciójuk a káosz állapotát követték, hogy időközönként óriási lármát csaptak, csak azért, hogy Lechernek néhány perczig ne kelljen beszélnie és hogy így ne merüljön ki. Őt órákor reggel Dasinszky szocialdemokrata képviselő iszonyú spektakuláriumot kezdeményezett. Mintegy korábban kiabálták a legdurvább szidalmakat az elnöki szék felé.

Gazok, szélsőségek, gazemberek, átkozott sarmata-gazdálkodás, apaga satanas! Ezek és hasonló kifejezésekkel tisztelték meg a képviselőt egész kára az elnökséget. Wolf hársány hangon kiabálta: A baloldaltól az ülés berekesztését ki kell erőszakolni!

Csak hogy az elnök nem enged. Ekkor egyszerre több szónok kezd beszélni és nincs beszédükben egyeb, mint válogatottan válogatottab szitkozódás és gorombaság, az elnökséget becsmérlő, gyalázó kitétel.

Hat órákor reggel Wolf nyolcz elvtársával „fiókfedőkoncertet” rendez. Oly láрма támad, hogy senki a saját szavát nem hallja, nem érti. Jó ideig így tart ez, midőn lassan-lassan abbahagyják a fülsik-tit zajt és engedik Lechernek tovább beszélni. Hét órákor már majd minden képviselő kezében újságot tart, a melyet álmos szemekkel olvasgat. Felfrissítől félnyolcz óra felé Pommer képviselő odakiáltja az elnöknek: „Szolga-termesztet!”

8 órákor megjelenik Badeni miniszterelnök, a kit gyanús kiáltásokkal üdvözlőnek baloldaltól. Wolf egyszerre csak párbeszédet kezd az elnökkel, melyből főleg Wolf e szavai hangzanak ki:

„Bárdolatlan ember, nem érdemi meg, hogy egy félórát viselje az elnöki méltóságot!”

Ilyen intermezzók meg-megszakították ugyan Lecher beszédét, de azért türelmesen, következetesen folytatta.

Mikor 9 órákor abbahagyta, társai báberkoszort nyújtottak át neki. A hatalmas testi és szellemi munka az embert nem nagyon

viselte meg. Az orvosok megvizsgálták titerét és száz évrészt konstataáltak perczenkint. Lecher természetesen azonnal nyugodni tért.

Alig ment el Lecher, óriás zaj, kiabálás támadt. A baloldal dühösen követelte az ülés berekesztését. Össze-visza, lármásan kiabálva tették meg az erre vonatkozó indítványokat.

Mikor látták, hogy sem ez a taktika, sem pedig a padoknak a fiókfedőkkel való üdítetésevel nem lehet a kellő hatást elérni, azt az indítványt tették, hogy a Ház nyilvános ülése zárt üléssé változzék át, mert a képviselőház nincs „reprezentálásra képes állapotban.”

Ez indítványt elfogták és a Ház most már ismét a névszerinti szavazások utvesztőjébe került; eddig tizenhat névszerinti szavazás volt.

Ismét s csak az igazságért.

Sz. Udvarhely, okt. 25.

(Folytatás.)

Egyébírát így sem tagadhatja. Szeretném, ha beigazolná előttem, hogy mikép lehet ezt a szabadságot a bizottság előleges cenzurájával egybe illeszteni? Bizony-bizony nem ártana egy kis ismétlő tanfolyam a logikából sem.

De menjünk tovább. Meg vagyunk irva, hogy a kedélyek megnyugtatósa helyett izgatottam s a vármegye hivatalos lapját pártlappá változtattam, nem a megye békéjének (1) de az ellenzéki kisebbség érdekeinek szolgálatáért.

Már előbbi cikkekben megmondám, hogy mennyire volt hivatalos lapja a vármegye. A ki még most is kételkedik, hogy csak annak is hivatalos organuma volt, a ki még most sem akarja és tudja megérteni, azt paralitikus tünetek győtik, annak ítélőképessége be nem számítható.

Uraim, ne facsaroskodjanak még most is. Hiszen ha a legkisebb ellenzéki politikát kaphattak volna benne, az önk határt nem ismerő terrorizmusa rég nyakamba vetette volna a sajátövének hurkait; önk sokkal következetesebbek, sem hogy épen velem kivételet tehetek volna.

Az én politikától ment, pártatlan álláspontomat mi sem jellemzi jobban, mint az a pár közlemény, melyek épen az Ellenzékben láttak napvilágot, s melyben azzal gyanúsítottak, hogy áteszusztam a többségre, annak érdekeit kezdtem szolgálni. No már most e kettőt szemközt állítva, világos dolog, hogy nem csak az önk pártpolitikai vádjá fallaczia, hanem az én szerkesztői programom is pártatlan volt, mert egyéni érzésemet s politikai hitvallásomat alá tudtam, alá kellett rendelnem szerkesztői tisztetnek. Önk persze „izgatást” és pártpolitikát láttak abban, ha Ugron János tarsadalmi érdemeit fölso-roltam; holott ép az ellenkezője lett volna merev, egyoldalú és igazságtalan álláspont, mert Ugron Jánosnak épen jelzettem érdemeit, melyek egyéni véve adnak annyit, mint mindnyájuké, letagadhatják önk, hiszen már benne vannak, de objektív szemlézőnek elhallgatni, elvitatni nem lehet.

Mikor fölváltva hol az egyik, hol a másik áll elő nem tetszésével, ez azt hiszem, határozott pártatlan irány. De hát önk nem akarták, hogy a kisebbség érdekeit is szolgáljam, pedig tudnak annyit, kívántak és tettek is annyit jót, mint önk, kik minden áron békét akartak, de nem törvényt, konziliáns módon, hanem agyonnémitással. Le kell korbácsolni az ellenséget, akkor vége a háborúnak. Ezt egy vérszomjas hadvezér megteheti. Önk is így gondolkoznak; jó pattan-tyusok már pedzik is a dolgot. Tessék a történeti tanulságokat is megolvasgatni, ne csak a csaták mezejét. A korai okulás nem fog ártani.

Minden állításukból kilóg a lóláb, hogy mit akartak, de bevallani nincs bátorságuk, hanem hátul gombolós nadrágu gyerek módjára uni sono tagadnak.

Menjünk tovább. Megvagyunk irva: nem engedhetik, hogy a lap pártpolitikát szolgáltson és úgy válogassa meg közleményeit, hogy egyeseket ne bántson. Ki csinált pártpolitikát a lapban, ha nem önk, mikor pártjuknak egy bizalmi határozatát közre adták, holott az ellenzék ezt egykor sem tette.

Persze, önk az Ugron Jánosnál való tisztelgés referációját pártpolitikának nevezik s ha szerkesztő nagyszerűen, minden kommentár nélkül regisztrálja a tényeket, ez már pártpolitika, ez izgatás, ez a béke megvárása. Csalódnak uraim, hiszen nem csak önk-ből áll a világ, a lap nemcsak az önké volt, önk t. példányt huztak semmiért, még csak elő sem fizettek.

Az „egyesek” bántására pár analog példával felelek. Ha például Kolozsvárt egy kiváló állású köztisztviselő éveken át otthon hivataloskodik, ha resortjába vágó ügymenete keretében banálisnál banálisabb állapotokat és eredményt konstataálnak városszerte, ha kocsival alig lehet jární némely utcán, pedig hogy közvezetvényt szed a város és esős időben majd elmerül vízzel telt kátyukban a gyaloglár; vagy uj katonaság érkezik a városba és a hirlap közszokás szerint jó eleve fölveti a fogadtatás eszméjét s a bevonulást allandólag szól a trombita és pereg a dob, pedig a línea élén húzzák a Rákóczi; hát kérem, hogy az Ellenzék, vagy más újság minden kritikái megjegyzés nélkül suhan át az ilyen fajta hírek közlésében?

Föltehetőleg említenek, hogy mily meggyőződésűek lehetnek azok, kiknek védelmére akartak kelní. És azt állítani, hogy egy szerkesztő pl. cenzura esetén — ha mindjárt Isten létének kérdését is vitatja, győzni tudjon egy politikai czélból kirendelt s épen azért korlátozott gondolkodású 8 tagu bizottsággal: az tiszta képtelenség. Önk mondhatják ezt, mert önké a mennyek országa!

Önk tagadják ezt is rendszer szerint s épen ezzel árulják el, hogy nem értik, nem tudják, mi a hirlapírás czélja, kötelem, hivatása, rendeltetése. A hirlap — mondja Hugó V. — a népek, a nagy némának tolmácsa. Ezt sejtették is. Azért akarták megkaparítani a hirlapot, mint a közéleti jelenségek leghivatottabb szócsövét, hogy rajt érdeküknek megfelelő hangokat terjesszenek a nép közé.

vele, hiszen csak ő tért örök pihenőre, a mi nekik kellett: a gazdag vagyon — reájok maradt.

A temetőben járva megbámulják a ragyogó világitást, el-el olvassák a köfeliratát, de nem akad a ki elmondaná: „Nyugodjék csendesen!”

Menjünk innen tovább. Kápráztható volt n gyertyák fénye, menjün oda, a hol nyugalom, csendesség van.

Tul a temető egyik szélén elrajtva áll egy jeltelen sirhalom, nem hirdeti emlékkő, nem külső jel, hogy ki pihen benne. Szegény özvegy asszony, apró gyermekek zokognak körötte. A siron pár szál fagygyu gyertya ég, talán ezt is a kenyérre gyújtott krajczárokból vonta el, talán e miatt otthon lesz setét, de mit gondol magával akkor, midőn neki kell álldozni, a ki egész életét családjáért áldozta fel.

Szegény munkás ember volt, küzdelemmel szerezte a mindennapi kenyeret. Egy nap — mint rendesen, — jó kedvvel, vígan indult a munkába, szeretőttel és okolta sorba nejét, gyermekeit. Délben aztán haza vitték szétzúzott tagokkal, haldokolva. Éptelen dolgoztak, rájok szakadt egy boltozat, szerencsés volt, a ki meghalt közülök, a többi úgy szedték ki a romok alól, szeszörve, nyomorékon. A szegény családra ráborult a nyomor, nincs a ki dédelgesse az árva kisdedekeit, az élet gondja rá nehezedett az özvegy édes anyára, de megadással viseli keresztjét, bizik abban, a ki atyja minden árvának, a ki sohasem hagyja el a benne hívőket: a mindenható Istenben!

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1897. Október 30.

Az ecsedi temetőben. *)

Apám messzi Dunántúlról
Jött Bihar, Nyir, s majd e tájra;
Nyiri homok torlatokból
Nőtt ki anyám családja.
Igy forrt össze kettejükben
Két távol törzs két friss ága;
Két lett az én szülőföldem
A szatmári szép Nyir tája.

Apám, bátor, tüzes, délczeg;
Anyám, csöndes, jámbor jószág;
Ketten tettek egy egészet;
Szilaj erő, gyöngéd jószág.
Apám úr volt; tett, parancsolt;
Anyám font, varrt, olvasott, irt;
Gondjaival ha megharcolt:
Vette könyvét s ott kapott irt.

Vasárnap, ha régig mentek
A „Nagy-utozán”, kis koromba:
„Be gyönyörű pár cseléd ez!”
Hogy hallgattam szivdobogva.
Mindenható csodák korszak!
Fiatalság! Dús erőben!
Munka közt is, hogy ragyogtak!
Bára öröm? jutott bőven.

*) Szerző felolvasta az Irodalmi Társaság előadásán, 24-iki ülésén.

Serdülgetve, hordogattam
Eszendőnként én is nekik,
Hogy mind jobban, szorgosabban
Jártam a tudás vidékeit.
Megeredtek a nagy álomok,
Rözsás képek a jövőre:
„Milyen pap léssz! majd meglátod;
Csak tanulj, tudj, menj előre!”

Majd, hogy aztán el — kitéptem
Rossz magam hű karjaikból,
S őlt a hír a messziségben,
Hogy szivőkben mily nagy kin dúl,
Visszatérve, tíz év múltán, —
Boldog isten! Milyen óra!
Két oldalról, hogy borult rám
Mind a kettő csöbba forrva!...

Fehér zászló lett a házom,
Minden vétkem elfeledve,
Diadallal bűn, viszályon
A boldogság lakott benne.
Most, hogy immár elphihentek,
Elnyugodtak mindörökre,
Itt porladnak egymás mellett
E homályos temetőbe;

Mikor már csak hirben élnek,
Mi édesb e fájdalomra?
Mint az igazmondó vénék
Sóhaja e két halomra:
„Egyszer volt, — tán nem is lesz több,
Az ecsedi szentegyházba,
Mint, kit ott künn már a sir föld:
Oly igazi patriárka!

Hát a párja, az az áldott
Angyaliszivű jó „hűtő”-se,

Volt-e bű, seb, bár halálos
Hogy gyógyírral be ne kösse? ...
S mit ők nem; kell, hogy én mondjam,
Mert én tudom csak s a jó ég, —
Hogy apa, hogy anyá, olyan,
Ha volt is, de jobb nem volt még! ...
E. Kovács Gyula.

Képek a temetőből.

Csöndes alkony borult a földre, az égen
lassan-lassan egy-egy csillag tűnik elő, halovány fényt hintve a nyugati tájra, a hervadt virágok között őszi szél susog, olyan a természet, mint a haldokló, a ki még egyszer összeszedi minden erejét, még egyszer felsóhajt, aztán ráborul a hosszú, örök éjszaka...

Az est egyre sötétebb lesz, a néma csöndben ünnepélyesen hangzik a harang melabus szava, a mely imára hív ki a temetőbe, könyörögni meghalt szeretteinkért.

Most ott az élet, a föltámadás. Ott egyesülnek az élők a halottakkal, siri ágyakról fölkelnek a nyugvó szellemek s a képzelt szárnyain ragadnak az örökké változó időbe. ... Ott képzeljük magunk előtt az elmúlt szép időt, midőn ott volt közöttünk, együtt lekesült, együtt szeretett, együtt küzdött velünk az, a kit most néma sirhant takar...

Álljunk meg egy pillanatra egy-egy sir előtt, történetet rejt. Menjünk el oda, ahhoz a sirhoz, melyben egykor retteggett, hatalmas ur pihen, vagy menjünk ahhoz, a melyben egyszerű szegény alussza örök álmait, mindenik tudna regélni édes szerelemről, édes

boldogságról, s mindenik tudna beszélni kinnról, szenvedésről is.

Minden embernek története van, de minden ember életében van olyan közös vonás, a mely tulajdona a szegénynek úgy, mint a gazdagnak egyaránt...

A temető legszebb helyén szépen díszített sírdomb emelkedik. Messze látszik ragyogása, a mécsék, koszorúk özőne borítja el. Hatalmas márvány oszlop hirdeti ki nyugszik alatta. Körötte minden elhomályosul. Nagy ur volt, meg volt mindene, a mi az élet boldogságához szükség, A merre járt, a hol megfordult, a szolgák serege hajlangott előtte, rettegve lesték minden mozdulatát, de a sok közül nem akadt egy olyan, a ki egy könnyet ejtett volna koporsójára.

Volt mindene, de nem volt senkije.

Ilyen az élet!

*

A szegény munkás, a mint véres verej-téssel keresi családja számára a mindennapi kenyeret, gyakran nézi irigyszemmel a gazdagot, a ki kényelmes hintón jár, — pedig az a gazdag gyakran szegényebb, mint ő, mert neki van egy nyugodt otthona, a hol megpihenhet, ha elfárasztja az életét vívott küzdelem, de más beutazhatja az egész világot, találat rokonlelkűket, de a sziv valódi melegét ritkán találja fel, — hideg világ van oda fenn, az igaz érzést is megfagyasztja az elhalk.

A sirt a rokonok veszik körül, vígan tárgyalják a nap eseményeit, csevegnek, nevetnek, hiszen boldogak, — az a halott, pihenjen ott a sirben csendesen, mi gondjuk

Pedig nem értenek hozzá, önöknek még fele se járt nyomában, még a kerékható mesterségét sem ismerik, hogy lehet aztán lapot szerkeszteni, mert togás nagyképséggel, bankdirektori porral, lokalpolitikai szakassal, legalább igazmondó, tárgyilagos lapot — bizonyára nem.

Határozottan állítom, hogy az elnöki kérdés szavait én praecizizáltam úgy, a mint már kétszer állítottam, s ha kell, esküt is teszek rája, mert én ismertem álláspontomat.

Tény, a bizottság arra kéri, hogy kövessék határozott, pártatlan irányt és az minden erejével támogatni fog. Hogy mi lehet egy többségpártból kiválogatott bizottságunk határozott és mennyiben pártatlan az iránya, könnyen kitalálható. Ez épen olyan őszinteség, mint az egyszeri pénzügyigazgató beszéde, midőn azt mondta választása előtt hivatalnoktársainak, hogy ő nem akar senkit sem befolyásolni, szavazzon kiki saját tetszése szerint — a kormánypártra.

Miért nem lovagias a szász.

Brassó, 1897. okt. 28.

Brassó város képviselőtestületének f. hó 27-én tartott ülésén érdekes fölszólalások hangzottak el a jövő évben Brassóban rendezendő „Honterus” ünnepre szóló meghívások tárgyában.

A zöld szászok agilis matadorai csak-hogy az érdemet maguknak vindikálhassák, sürgős indítványt adtak be az iránt, hogy a jövő évben Brassóban, Honterus emlékére emelendő szobor leplezésére, Brassó város hivatalosan hívja meg az összes szász egyleteket, a melyek akkor itt fogják közgyűlést tartani.

Az indítvány ellen érdemileg a magyar-ságnak nem lehetett kifogása, azonban azt a protensiót, a melylyel a zöld szászok két kolompósa kifejezték azt a reményüket, hogy indítványuk ellen, a képviselő testület magyar tagjainak sem lesz kifogásuk, szó nélkül hagyni nem lehetett.

Dr. Zakariás fölszólalván, kijelenti, hogy érdemben hozzájárul az indítványhoz, mert a magyar mindig lovagias nép volt, mindig becsülte minden nép jeleseit és nagyjait, még ha ellenkező elveket és célokat vallottak is azok.

Hozzájárul az indítványhoz, dacára annak, hogy épen Brassóban a magyarságnak a legkevesebb oke lenne arra, hogy lovagiasan járjon el ebben az ügyben. A legkisebb joguk pedig épen a zöld szászok kolompósaiknak van arra, hogy elvonják tőlünk ezt a lovagias eljárást. Önök a mi legszentebb érzelmeinket, ezredéves történelmünket, dicső multunkat sértették, becsmélték a mult évben, a midőn az ezredéves ünnepélyeket kicsinyítették, gunyolták, moskolták. Önök semmi lovagiaságot nem tanúsítottak az ezredéves magyar haza, dicső történetünk, a mi nagyjaink emlékével szemben, elvesztették tehát a jogcímüket, az erkölcsi alapot arra, hogy azt tőlünk is elvonják. — Nem az önök pretenziójának, hanem a velünk született lovagiasági érzésnek engedünk tehát akkor, a mikor az ünnepélyek fényének emelésére érdeklődünk hozzájárulunk ahhoz, hogy Arassó város nevében hívassanak meg ide a szász egyesületek.

Kíváncsi azonban, hogy a meghívást eszközölő Brassó város és képviselőtestülete, mint meghívó, mint gazda, képviselő legyen az ünnepségeken; és kíváncsi az is, hogy a Brassó városát képviselő küldöttségben ne csupán szászok, hanem magyarok és románok is válaszassanak.

Erre a zöld szászok olismert vezére Lurtz ügyvéd a következőket felelt: Rendes szólásból a magyarok lovagiaságáról be-

szélni; épen, mint a hogy a szászok hűségéről szokás beszélni; mert habár a szászok nagyon nehezzé van téve az, hogy hű legyen; az az államhoz mégis mindig hű maradt; a magyarok pedig mindig az urak voltak itt, és így könnyű nekik lovagiasnak lenni.

Ha a szászok és románok lettek volna urak a hazában, ezek lettek volna csak igazán lovagiasok. Az pedig már nem lovagiaság, hogy dr. Zakariás a meghívást föltételhez köti.

Dr. Zakariás erre kijelentette, hogy ő nem föltételként kívánta azt, hogy a város küldöttségében magyarok és románok is részt vegyenek, hanem épen az ünnepségek teljes összhangja érdekében; és mert a képviseltetés kérdése még úgy sem időszerű; kifejezett ohajának fenntartása mellett indítványától ezuttal el is áll.

A közgyűlés erre a meghívásra vonatkozó indítványt elfogadta.

A zöld szászok vezérének az a nagy mondása, hogy a magyar azért lovagias, mert mindig ur volt a hazában; és hogy a szász talán még lovagiasabb lenne és lett volna, mint a magyar, ha ő lett volna az ur a hazában, a historia és a tények világánál üres frázis marad.

Hogy mennyire nem volt ur a hazában, mennyit küzdött, türt, szenvedett a magyar több, mint 3 századon át, a nélkül, hogy lovagiaságát egy percre is levetkezze volna, arról úgy látszik elfeledkezett a zöld szászok kolompósa.

A volt király földön, a szászok földén, — a hogy ők szeretik mondani, — mindig, majdnem 7 század óta a szász volt az ur, és miért nem lett a szász népfaj mégis lovagias, toleráns.

A szászok sohasem voltak jobbagyok, mindig szabadok, sőt ha úgy tetszik, urak voltak; de azért a lovagiaságot a magyar népfajtól soha meg nem tanulták, habár 700 éven át éltek itt velünk.

Irgyélendő és becsülendő nemzeti, faji tulajdonságai vannak a szász népfajnak is, de a lovagias érzés ezek közé nem tartozik, maga a zöld szász elismeri.

Ma is városainkban, a hol a szászok vannak többségben; a körükben élő magyarság semmi méltányosságra, lovagiaságra nem számíthat részükre.

Ezer példát hozhatnánk fel a méltánytalan, lovagiatlan eljárásuk illusztrálására, de csak egyet említek meg, a mely a legkiáltóbb színben tünteti föl a szászok szűkebb-lágát. Egy Wehrmacher nevű brassói római kat. ember mintegy 20 évvel ezelőtt alapítványt hagyományozott, oly célból, hogy annak évi 400 ft. jövedelme, vallás és nemzeti célra különbség nélkül egy brassói származású tanulónak adományoztassék ösztöndíjként egyetemi tanulmányai folytatására.

Az alapítvány kezelésével Brassó városa van megbízva és így az alapítványt Brassó város képviselő testülete az általa kiválasztott tanulóknak szokta kiadni.

És hasz év óta mindig szász tanulóknak adták ezt az alapítványt, habár számtalanszor volt sokkal jobb bizonyítvány, nem szász pályázó és habár ismételt fölszólaltak ez eljárás ellen a képviselő testületnek főleg katolikus tagjai.

Szász ember, nem emlékszem, hogy oly alapítványt tett volna, a melyben ki ne kötötte volna azt, hogy annak élvezetében kizárólag mások részesüljenek.

Az egyedüli alapítványt is, melyhez nemcsak a szászoknak volna joguk, szintén lefoglalni a maguk számára, és ezzel figyelmen kívül hagyni, megsérteni az alapító intencióit, az bizony egy cseppet sem lovagias dolog.

És ilyen a szászok lovagiasága minden téren.

Dr. Z. J.

A harang szavára összekulcsolt kezekkel borul rá a néma sírra, zokogva imádkozik csendes nyugalmaért, lelkiudvosságáért. És a kis gyermekek ösztönszerűleg simulnak egymáshoz, ők is imádkoznak, — talán nem is tudják, miért.

És ha van élet a halálban, ha igaz, hogy Isten lakik a csillagok között, ha igaz, hogy van föltámadás, akkor édes annak a halottnak a siri álma, mert bele szövédik és virraszt felette az igaz szeretet.

A mint bolygunk a sírok között, mindeniknél más-más képet találunk.

Egyikben öregek nyugszanak, a kik éltek az emberi kor végső határáig s meghaltak akkor, midőn az öregség miatt kezd behérre válni az élet...

A másikkban kis gyermek van eltemetve, atyja anyja, reménye, öröme. Alig élt pár évet, — a puka böcsőből hozták a hideg sírba...

Megint tovább egy ifju nyugszik, a ki akkor halt meg, midőn élni kezdett volna, mikor elérte volna szíve vágyát, küzdelmek célját. Völegény volt, ki volt tüze az esküvő napja is a menyasszonya helyett a halál zárta karjaiba. És a szegény leány a fehér menyasszonyi fátyol helyett gyász fátyolt tűzött homlokára s menyasszonyi koszorúját ide hozta a temetőbe halottai koszorúnak.

Szomorú végzet, ilyen a mi életünk. Elmúlnak az álmok, elmúlnak az ifjúság, ábrándok, remény, vágy, édes szerelem, minden elcsendesül, egy néma sírhanat mindent eltakar, a mint a költő mondja: „But, örömet, fényt, szerelmet”...

November 1-jével

uj előfizetést nyitunk.

Elő lehet fizetni bármely naptól kezdve.

Előfizetési feltételeink:

2 óra — — 3 ft.

1 óra — — 1 ft 50 kr.

Mutatvány számokat szívesen küldünk.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, október 30.

Lapunk jövő száma a közbeeső ünnep miatt kedden (nov. 2.) jelenik meg.

— **Minorita atyák a kolozsvári temetőben.** A kolozsvári temetőben a középső uton felmenve, Kéler Ilona sírján alól a baloldalon egy gyalog ösvény vezet. Ez ösvény mentén nyugosznak a minorita atyák. Ezek között van Péter Vitus, a kitűnő ötlethez vezető pap. Közel hozzá nyugosza örök álmát Hach Salamon, ki mint fogoly éveken keresztül Jösefstadtnban elmélkedett azon, hogy Isten után a haza következék. Mellette nyugszik Bardocz Sándor, a két aradi vértanú gyóntatója; csendes emberek már mindannyian. Holnap ezek sírjai felett is felvillan a kegyelet és emlékezet lángja.

— **Halottak napja alkalmából** a kolozsvári országos történelmi ereklye-muzeum felkérte a városokat, községeket, hogy a területükön nyugvó kiválób szobaságharcsók nyugvó helyét, az elhaltaknak élete, szereplése főbb mozzanatait, örökösök, lelkesek, történetírók általa a történetírás és a nemzeti kegyelet számára jegyeztessék fel. Ez a felhívás így szól:

Nyílt kérés

a hazai városok tanácsaihoz és a községek előjáróhoz.

A magyar önévelmi harc lettint bajnokai emléke iránt kegyelettel tartozik és kegyelettel kíván adózni a nemzet. A kegyelet adójának a jövőben való lerová-ához azonban szükséges nyilvántartani azt, hogy e bajnokok közül ki, hol alussza örök álmát? Szükségesek ezek az adatok a történelem számára is, azért most, az 50 évi éforduló előestéjén, halottak napja alkalmából a város tanácsaihoz, községek előjáróhoz, kegyeljedjenek az ottani helyi temetőben nyugvó szobaságharcsákba számottevő elhunytakról a szükséges adatokat összegyűjteni s muzeumunknak ez év végéig beküldeni.

A dolog megkönnyebbítése tekintetéből és a lehető egyöntetűség szempontjából méltóságosak az alább leírt kérdéseket néhány példányban 21/34 cm. nagyságu erős, rendezes irodai fehér papírra, kövön sokszorosítottatni s ez irlapokat kitöltés végett az elhunytak örökösét vagy tisztelőit, történetírókat stb. közzött kiosztatni.

A Mélyen Tisztelt Helyhatóságnak támogatására leendő a munka keresztültvitelénél a hazafias közönség és a magyar sajtó.

Hazafini üdvözléssel vagyunk.

Kolozsvárt, 1897. október 31-én.

A kolozsvári orsz. történelmi ereklye muzeum igazgatósága nevében

Deáky Albert, elnök,

Végh Bertalan, ezredes, tiszt, elnök,

Kuszkó István,

a muzeum öre.

— **Síremlék leplezés.** A nemzeti színház segítő egyesülete, úgy, mint más években, az idén is megkösoruzza Mindenszentek napján az elhunyt pályatársak sírját. Az idén a szokottnál nagyobb ünnepséggel kötik össze a kegyeletet a kultuszt, mert ugyanakkor leplezik le azt a szép síremléket, melyet a Krasznay pár sírja fölé emelt a buzgó kegyelet. Az ünnepség sorrendje: Gyászadal, előadás a Nemzeti Színház egész személyzete. Emlékbeszéd, tartja: Janovics Jenő, a Nemzeti Színház tagja. Végül ismét gyászének. Az ünnepély hétfőn, délután két órakor veszi kezdetét s a segítő egyesület ez uton hívja meg reá az érdeklődő közönséget.

— **Majláth Gusztáv gróf** erdélyi püspök folyó hó 23-án székelyvári saját hintáján Nagy Szébenbe ráadott a bérálás szentségét kiosztani a tanítványokat meglátogatni. A székenbeli rendkívül fényesen fogadták. 40 kocsiával a város előkelősége, a főgondnok és ft. Gidófalvy prépost-plébánosok slútkon élje utaztak. A diadalaputál, hol tengernyi néptömeg várta, Ferenczy, az állami gymázium helyettes igazgatója fogadta a püspököt, aki igen melegen köszöntötte meg az óvációt. 24-én a bérálás szentségét osztotta ki, amely alkalommal, valamint később is, többször tartott nagyhatású beszédeket. A templom zsúfolva volt s elragadtatással mindenkit vallás és nemzeti színi külbönség nélkül. Tisztelettel néla Probst hadtest parancsnok, Thalman főispán, a szászok grófja, ft. Román Miron g. kel. metropolita, dr. Müller luth. superintendens, Jánosi törvényszéki elnök, Reissenberger alispán, dr. Denk pénzügyigazgató, Dretleff a sz. ferencz rendi nővérek tan és nevelő intézete kápolnájában az intézet növendékeit bérálta meg s megtekintette az intézetet rendkívül részletekkel. Mevlátogatta a Teréz-árvaházat, az Orsolyák záróját s leányiskoláját. Mindentűl kérdéseket intézett a növendékekhez s személyesen győződik meg a tanítás sikeréről. 26-án az esti gyorsvonattal utazott vissza székelyvárosba. Az állomás rendkívül nagy számban gyűlt össze a város előkelősége, élőkön a polgármesterrel, búcsut venni attól, akit itt tartózkodása alatt mindenkit megnyert.

— **Az utolsó nap.** Kolozsvárt város jövő évi költségvetése, melyet — mint már írtuk — a törvényhatósági bizottság két órányi röpke idő alatt minden vita nélkül fogadott el, e hó 23-án közszemlére lett kitéve a tanács kiadó hivatalában. Ez az operatum még csak holnap tekinthető meg, aztán bevonják a nyilvánosság elől és feltérjesztik a kormányhoz. Minthogy eza költségvetés minden komoly és beható vita nélkül lett elfogadva és bizonyára sokolyan tétele van, a mely a szögön kritikaik nem állja ki, felhívjuk ismételtén az érdeklődő adófizető polgárok figyelmét e körülményre. A ki akarja, holnap még meg tekintheti a tervezetet és felebbre-émet elhat a kifogásolt tétel ellen november hó 7-ig Csak az érdeklődés felkeltése okéért jegyezzük meg, hogy a költség vetés 141.852 ft 83 kr. deficitet tüntetett fel, a melynek fedezete ezéjből 43 % pótdátot fogna kivenni. Azt hiszik, érdemes ezzel a kérdéssel a polgároknak kissé érdemlegesebben és komolyabban foglalkozni, mit a bizottság tagjai megeselekedtek.

— **Kolozsvármegyei rendes özl közgyűlését** ma tartotta meg gr. Bély Akos főispán elnöklése alatt. A vármegyei bizottsági tagok közül a többek közt ottlárúk: Szabó József, Szentiványi Gyula, br. Jósika Gábor, Gyárfás Banadek, Matskái Pál, br. Bánffy Ernő, Szacsavay Sándor, Barcsay Domokos Lázár Aurél, Ifj. Lávay Ferencz br. Horváth Kálmán, Bónis István, Vetési Imre, Ignác Károly, Gajzágó Antal, Biró András, dr.

Gotthárd Zsigmond, Benkő Mihály, Rozenberg Mátyás, Hosszu Teophil, Biderman Alajos, Kozma Ferencz. Gegenbauer József, Gotthárd S., Pap M., Betegh László, Tamási P., Bánya Mihály, dr. Albrecht Lajos, Gajzágó Tivadar, Gondolovits Lajos, Buczi József, Veisz M. Tósa László, dr. Szentkirályi Kálmán. Főispán kit Szentiványi Gyula nyug. kir. táblai tanács elnök vezetésével mellett kiküldött bizottság a közgyűlésre meghívott, mely szavakban köszöni meg a vármegyei bizottságának, hogy a vármegyei ügyek végzésére hivatottaknak kényelmes helyet nyújtott. — A közgyűlés tagjait leginkább a három választás érdekelte. Inceze Endre elhalt gyámai pénztárnok helyébe megválasztották Farkas Károly b. hunyadi sz.-bíró. A két tiszteletjött sz.-bíró helyek egyikére Dr. Persian Viktor, a másikra pedig Dr. Gotthárd Kálmán k. gyakornokok lettek megválasztva.

— **Az ev. ref. főgynasiumban** szép ünnepély folyt le abból az alkalomból, hogy a király történelmünk kiváló nagyjai emlékeinek megörökítésére 10 szobor állítását rendelkezte el. Az ünnepély a „Hymnusz” elnevezése után dr. Sárkány Lajos igazgató megnyitójával kezdődött, ki a királyi leirat szavát olvasta fel. Dr. Trócskai István tanár tartott ezután nagyhatású beszédet, mely lapunk egyik közlelőbbi számában közlunk. Szabó Dezső VII. gymn. tanuló szavalt ezután egy költeményt, mely után a jól ismert hazafias ünnepély Gyarmathy, Királyhymnus-ával végződött.

— **Kik írták alá a vízvezeték felirátot?** A mult hó 14-én tartott városi közgyűlés, többségének határozatából a belügyminiszterhez a Béla major mellett kiépítendő ideiglenes vízszelő telep engedélyezése érdekében, szemben a szászfenesi réten elrendelt provisoriummal: a másnapi téslen egy felirát javaslat olyasvontat fel, melyet azonban a tanács és Dobál Antal helyettes tiszti ügyész ellenzése folytán nem sikerült az időközben megapadt számú bizottsági tagoknak a tanács corporative szavazó többségével szemben elfogadtatni és felterjesztetni. Ellenkezőleg a tanács említett többsége önmagát bizta meg azzal, hogy a miniszternek a bizottságok vele ellentétes és általa ismételtén legvesen támadott álláspontját bemutatása indokolja. Természetesen ily körülmények között a belamájori többség nem bízott a tanács bölcsességében és jónak, sőt szükségesnek találta, hogy a saját szájjal beszéljen a miniszterhez, így aztán 70 városi képviselő aláírásával, Sándor József orsz. képviselő a városi biz. tag személyesen nyújtotta azt a belügyminiszternek által, ki annak megfontolását meg is ígérte.

A felirátot aláírták:

Babos Sándor, Bak Lajos, Benel Ferencz, Benigni Samu, Binasini Sándor, Biró Béla, Boros György, Dr. Czikmántory Ottó, Dr. Csavassy Gyula, dr. Csiky Viktor, David Antal, D. Deák József, Deák Albert, Endrassay Benedek, dr. Engel Gábor, dr. Farkas Lajos, br. Felitzsch Arthur, Ferencz József, Ferencz Ignác, Feist Sándor, Folly Viktor, dr. Frankiss István, Gánán Zsigmond, Gerely Ferencz, Gombos Ferencz, Grébe Henrik, Haas János, Haller Rezső, dr. Haller Károly, Hatházi Ferencz, Hatschoek Antal, Hirschfeld Lajos, dr. Kiss Mór, Kiss Sándor olejgyáros, Koleszár Sándor, Kondász Ferencz, Kovács Mihály, Lászlóczy Samu, Magyar Mihály, dr. Maly István, Mattai Kálmán, Matusek József, Merza Lajos, Molnár József, Nagy Lajos, Nagy János, Nánán Salamon, Nedorozsák János, Pál István, Papp Leontin, Polcz István, Reil Dániel, Reményik Károly, Reményik Lajos, Rosenfeld József, Rucsa Lajos, Sándor József, Smiel Dávid, Szabó Samu, Szamosi János,

badasgot élvezni, amennyit azoknak teszik magának adni! Rá ne mondja azt nekem, hogy St. Claire Margareta szereti azt a függő állást, hol neki parancsolnak — mert én azt nem hiszem!

Pearl felelmele a fejét, és most nézett először egyenesen a Dartrey arcára.

— Annyi bizonyos, hogy ezt jobb szeretem, mint azt a másik utat, mely nyitva volt előttem; és azért, amit dolgozom jól vagyok fizetve.

— És maga inkább szeret fizetést szolgálni, mint egy olyan férfinak a felesége, aki magát szereti, és aki minden kényelmével és fényűzéssel körül venni, a mit a szeretet kigondolhat és pénz megvásárolhat? — Pearl, maga engem nem csálhat meg! Én nagyon jól tudom, hogy maga szeret engem; de, engedje magának megmondani, hogy Sir French Gáspár soha nem fogja magát feleségül venni!

Pearl megrettent, hirtelen körül nézett, a két orezája kipirult, aztán szikrázó szemmel a társa arcára függesztette.

— Hogy merésze! Ön itten a Sir Gáspár nevét említeni, — kiáltá haragosan, és aképpen? Sziveskedjék, a mi ide hozta, minél előbb elmondani! Nem a szemtelen személyeskedések meghallgatására jöttem ide!

— Talán nem; de fájdalom, éppen azok az ugy nevezett személyeskedések képezik azt a tárgyat, a miért magához jöttem, és viszonzá Dartrey ur hidegen. Eljöttem szívesen emlékeztetni, és figyelemmel, hogy hatalmán kívül áll, rajtam kívül más szeretőnek az udvarlását elfogadni.

— Ön még nem szeretöm; ezt már régg megmondtam önnek! mondá Pearl, igyekezve hangjából a rezgést, szeméből a könnyeket — a haragos győtrelem könnyei visszatartani.

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.

Sz. 390—1897.

879. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a Kolozsvári kir. törvényszék 1896. évi 8881. számú végzése következtében Sipos Gábor ügyvéd által képviselt Kolozsvár megyei tak. pénztár javára Szallos Ilona és társai ellen 92 frt s jár. erejéig 1896. évi okt. hó 10-én fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 487 frtra becsült bivalyok, házbeli batorok stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. bíróság 6656—1897. sz. végzése folytán 92 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi július hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 1 frt 10. — 1-60 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Vistában adások lakásán leendő eszközölésére 1897. évi november hó 3. napjának délelőtti 9 órája határidővel kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is elfognak adni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. október hó 16. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. bir. végrehajtó.

905—1897. vgr.

880. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a bányfő-hunyadi kir. járásbíró az 8666—1897. számú végzése által Korkis Sándor javára Pango Togyer pantyestylor meregyoi lakos ellen 100 forint tőke, ennek 1897. évi június hó 2. napjától számított 5% kamatai és eddig összesen 41 frt 24 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával 1897. szept. 27. bíróság lefoglalt és 441 forintba becsült szarvasmarhák, széna, sarju és szerkéből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 9400—1897. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán Meregyon leendő eszközölésére 1897. évi november hó 2. napjának délelőtti 12 órája határidővel kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is eladtnak fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt B.-Hunyadon 1897. évi október hó 29. napján.

CSUTAK JÁNOS,
kir. bírósági végrehajtó.

OTTHON KÁVÉHÁZ MEGNYITÁS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy az **Óvárbán volt**

KÖZPONTI KÁVÉHÁZAT

újbol visszavettem és azt magnagyobbítva egészen újonnan díszesen és a jelen kor igényeinek teljesen megfelelően

„Otthon“ kávéház

ezimen folyó évi október hó 31-én vasárnap délután 2 órakor **ünnepélyesen megnyitom.**

Tiszta jó kávéházi italok, valamint többféle asztali- és csemege borok valódiságáért felelősséget vállalom.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását továbbra is kérem

877. 1—x.

FÜLÖP KÁROLY.

MEISTER THEKLA

női-ruhákészítő Bécsből.

878. 1—1.

A J A N I J A

női divat-termét

mindennemű angol és francia minta szerinti ruhák készítésére.

Izléses és csinos kiállításra felelősség mellett.

Kolozsvár, belközép-u. 7. sz.

Birtok eladás, esetleg haszonbérbeadás.

Torda-Aranyos vármegyében, kitűnő megyei út mentén,

Kolozsvár városától két és fél óra, Torda városától két óra távolságban fekvő,

715 katastrális hold területű,

mostanig házilag kezelt

nemesi birtok,

mely 200 hold erdőségen kívül művelés alatt álló föld, s urasági lakkkal, gazdasági épületekkel, kerttel, gyümölcsösökkel van ellátva, a teljes gazdasági élő- és holt felszereléssel együtt **örök áron eladó, esetleg 1898 márc. 1-től kezdve haszonbérbe kiadó.**

További felvilágosítás kinél nyerhető, megtudhatni a kiadó-hivatalban.

825. 4—4.

KIADÓ LAKÁS.

Kolozsvárt, Belközép-utca 21. számú

az Uri Kaszinó épülettel szemben

1897 november 1-től kezdve

több évekre bérbe kiadó.

Élénk forgalmu hely; biztosító vagy más intézetnek különösen alkalmas.

Értekezhetni Korbuly Bogdán háztulajdonosnál belközép-utca 45. szám alatt.

864. 2—3.

Papírkereskedés nagyban és kicsinyben!

STIEF JENŐ ÉS TÁRSA.

Igen tisztelt közönség!

Van szerencsénk b. tudomására adni, hogy

Belközép-utca 2. szám

Helfy-féle házban, a Grand-kávéház mellett, gazdagon felszerelt papir-, író-, rajz-, festészeti szer és papirdiszmű-
áruházunk

könyv- és könyomdai munkák

felvételi irodával

és egy terjedelmes nyomtatvány raktárral megnyitott, a hol

Legjobb iskolai czikkek Uj papir diszművek
Legcélzzerűbb irodai Levelepapir különle-
eszközök gességek
Legszébb fényűzési Alkalmi és ünnepi aján-
írószerek dektárgyak

stb., minden eddig megjelent alakban és minőségben a legolcsóbban kaphatók.

Nagybecsű támogatást és megtisztelő látogatást kérve vagyunk kiváló tisztelettel és alázattal szolgálatára készen

876. 1—1. STIEF JENŐ ÉS TÁRSA.

Szakszerű gondos vezetés, előzékeny kiszolgálás!

MEZŐGAZDASÁGI BANK

ÉS

takarékpénztár részvénytársaság

Kolozsvárt, Jókai-utca 3. szám, emelet.

Betétek után naptól-napig

5% kamatot

fizet, s a tőke-kamatadót is az intézet sajátjából fedezi, úgy, hogy a betéves tiszta kamatot élvez.

BETÉTEK

rendszerint felmondás nélkül fizettetnek vissza.

Minden a bank és takarékpénztári ügyletekre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál

883. 1—3.

az igazgatóság.

A legértékesebb és legkedveltebb

Kolozsvárt, Főter 9. sz. a.,

(a báró Jósika-palotában)

NAGY JÓZSEF

ezég alatt (1852. év óta) fennálló

ÉKSZER-ÜZLETBEN,

a mely különös gondot fordít arra, hogy árul a legjobb minőség és a legbiztosabb árak mellett a legkényesebb igényeket is kielégítő kiváló izléssel s az időnkénti újdonságokra való figyelemmel legyenek megválasztva, mindennemű

drágakő-, gyöngy-, email-, arany- és ezüst árak

a legújatosabb áron és legdusabb választékban kaphatók.

Kiválóan nagy raktár: gyűrűk, függők, karékok, hajtűk, broskok, melltűk és amulettekben, colliék, szuszuk, női- és férfi órák, lorgnet, óra és nyak-láncokban; továbbá ezüst asztalkészletek, asztaldíszek, evőeszközök, kelyhek és serlegekben, tálcák, kannák, poharak, gyertya-tartók, zsirandók, ezüst fogantyús sós-pálcák, dohány és szivartartókban stb. stb.

Elvállal az üzlet és kiváló gondnal teljesít mindennemű — o szakmába vágó — javításokat.

Teljes értékben megvesz vagy új áruval becsere-
rel régiségeket, valamint ócska arany- és ezüst tárgyakat és törmelékeket.

Vidéki megrendeléseket — nagyszámú vidéki vendékre való tekintettel — a legpontosabban teljesít.

800. [5—20]

Legújatosabb és legdusabb

Keresetelői, névnapj, jegy- és nászajándékok.

Egy gőzmozgony

fűrészkereettel és hozzátartozó közlő-művel.
(Transmission) jelenleg teljes üzemben 1898.
február hóban eladó.

882. 1—3.

HALTRICH C. G. és FIA
Borgó-Prund, Beszterce mellett.

Csucsai jó minőségű

hasáb búkfá,

nem usztatott

Egy vagon 100 métermázsa Kolozsvárt házhoz szállítva
62 frt, Csucsán helyt 40 frt vagonba rakva.

Megrendelhető Csucsán, akár Kolozsvárt:

a kolozsvári Hitelbank s társai

csucsai faüzletének utódánál:

GÁL SIMON („Korona“-vendéglő.)

(Csucsáról rendelve 10 forint előre küldendő.)

771. (17—x.)

Új üzlet!

CSIKI ANTAL Főter 26. szám alatt.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tisztelettel tudatni, hogy a mai kor igényeinek megfelelő és dusan felszerelt

üzletet

nyitottam; mely el van látva: a legegyszerűbbtől a legmagasabb kívánalmakat is kielégítő menyaszcsonyi kelen-
gyekkel, mindenféle vászon-, gyolcs, asztal-nemű-, flanel-,
barchet-, creton-, függöny-, férfi- és női fehérnemű-, férfi-
és női harisnyák, gallér-, kézelők-, nyakkendő-, esernyő-,
rövid árucikkek, kötő-horgoló és himző-pamutok, továbbá
paplanok és szőnyegek nagy választékban.

Midőn ezen csak némi részben elősorolt kitűnő minőségű és újonnan beszerzett áruimat bátor vagyok a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani, egyszersmind kijelentem, hogy elvem a lehető méltányos ár, pontos kiszolgálást.

Vidéki megrendeléseket azonnal teljesítek!

Tisztelettel

891. 1—1.

CSIKI ANTAL.

Uj kályhás üzlet!

ELSŐ MAGYAR AGYAGÁRU ÉS KÁLYHAGYÁR

KÉPVISELŐSÉGE KOLOZSVÁRT.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint
Kolozsvárt, Belmonostor-utca 7. sz. alatt

első magyar agyagáru és kályha-gyár

készítményeiből egy

agyag-, porcellán-, majolika- és ó-német kályhagyárt

BAKTÁRT

nyitottam és így azon helyzetben vagyok, hogy e gyártmányokkal egy a külföldi, mint a hazai összes gyártmányokkal szemben a versenyi kiállom és ezen elismert minőségű gyártmányokat oly bámulatos olcsó áron szállítom, hogy ezáltal a t. közönségnek megelégedését teljes mértékben ki fogom érdemelni.

Nagybecsű bizalmát és megrendelését kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

823. 6—10.

KOZEL JÓZSEF.

— (Szakértő kiszolgálás jótállás mellett.) —

Uj kályhás üzlet!

Torontáli helyi érdekű vasutak

GÉPGYÁRI OSZTÁLYA

NAGY-BECSKEREK.

Különleges gyártmányok:

Gáz- petroleum- benzin

MOTOROK

és benzin locomobilek.

Modern berendezést

vas- és fémöntőde.

A gépészeti szakmába vágó mindennemű javítások szakszerű és jutányos kivitele.

Főképviseletek: Budapest, V. Kálmán-utca 16. sz.
Kolozsvár, Szentlélek-utca 4. sz.
844. 3—17.